

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Παράδοξον φαινόμενον ἐπασχολεῖ κατ' αὐτὰς τοὺς Παρισίους, οἱ ὅποιοι δὲν εἶνε, φαίνεται, τόσον δύσπιστοι ὅσον ἐπιδεικνύονται. Ἐν τινι οἰκίᾳ τῆς λεωφόρου Βολταίρου παρουσιάσθησαν στοιχεῖα. Μὴ γελᾶτε! Ὁ χρονογράφος, ὅστις ἀντελήφθη ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα καὶ ἔγραψε, δὲν ἀστειεύεται καθόλου. Οἱ ἔνοικοι τῆς εἰρημένης οἰκίας ἀκούουν κατὰ τὴν νύκτα κτύπους καὶ τριγμούς μυστηριώδεις. Κατ' ἀρχὰς ὁ φόβος τῶν σκωμμάτων τοὺς συνεκράτησεν ἄλλ' οἱ μυστηριώδεις κρότοι ἐξηκολούθουν καὶ ὁ τρόμος τοὺς ἐκυρίευσεν. Ἡ οἰκία ἤρχισε νὰ κενούται καὶ ἡ εὐερέθιστος φαντασία τῶν Παρισίων νὰ διεγείρεται. Ὑπὸ τῆς περιεργείας ταύτης ὠθούμενος καὶ ὁ εἰρημένος δημοσιογράφος μετέβη εἰς τὴν στοιχειωμένην οἰκίαν, σχεδιάζων ἐκ τῶν προτέρων ἀστείωτάτων ἄρθρον «Συνέντευξις μετὰ πνευμάτων». Ἄλλ' ὅταν ἐξῆλθε δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ γελᾶσθαι μὲ τοὺς μυστηριώδεις ἐπισκέπτας τῆς ἐν τῇ λεωφόρῳ Βολταίρου οἰκίας.

Μετέβη, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἰατρῶν, ἀμφοτέρων ἀνθρώπων θετικῶν καὶ δυσπίστων. Εἰς τὸ τρίτον πάτωμα τοὺς ὑπεδέχθη νεαρὰ ῥάπτρια, ἧτις ἀφ' οὗ διηγήθη αὐτοῖς τὰ συμβαίνοντα ἐμπρότεινε «νὰ ἐρωτήσωσι τὸ τραπέζκι». Ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν, προσήχθη τὸ χονδροτραπέζιον τοῦ μαγειρείου καὶ καθίσαντες κύκλῳ ἔθηκον ἐπ' αὐτοῦ τὰς χεῖρας, μὴ τολμῶντας νὰ τετίσωσιν ἀλλήλους, ἵνα μὴ ἐκσπάσωσιν οἱ γέλωτες, οὓς μετὰ δυσκολίας συνείχον.

— Τί ἀληθῶς ὑπερφυσικὸν φαινόμενον θὰ εἶνε, ἂν δυνηθῶμεν νὰ κινήσωμεν αὐτὸν τὸν κολοσσόν! εἶπεν ὁ δημοσιογράφος πρὸς τὸν παρακαθήμενον ἰατρὸν.

Καὶ ὁμως μετὰ πέντε λεπτά, ἐνῶ εἰς ἕξ αὐτῶν, ἀπελπισθεῖς ν' ἀκούσῃ λαλοῦσαν τὴν τράπεζαν, ἠτοιμάζετο νὰ ὀμιλήσῃ αὐτὸς καὶ νὰ εἶπῃ ὅτι ἦσαν ἀνόητοι, ἡ ἀνάπηρος τράπεζα ἤρχισε νὰ κινήται καὶ νὰ κροτῇ. Ἀπηύθυναν διαφόρους δοκιμαστικὰς ἐρωτήσεις, εἰς ἃς ἡ τράπεζα ἀπήντησεν ἀπαίστως, μεθ' ὃ ἐζήτησαν ἐξήγησιν τῶν κρότων. «Τοὺς κάμνονον πονηρὰ πνεύματα, τὰ ὅποια καταδιώκουν ἕνα ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν» ἀπήντησεν ἡ τράπεζα.

Ταῦτοχρόνως σχεδὸν οἱ περὶ τὴν τράπεζαν ἤκουσαν κρότον ὡς παρατεταμένου πυροβολισμοῦ. ἀνερχόμενον πρὸς τὸν τοῖχον τῆς οἰκίας, ὅστις ἔτραψε καὶ διεσείετο· τοῦτον ἐπηκολούθησε δεύτερος καὶ τρίτος, ὅμοιος μὲ τὸν κρότον βαρεῖας θύρας κλειομένης βιαίως. Ἡ οἰκία ἀνεστατάθη· οἱ κάτοικοι περὶ τρωμοὶ ἤνοιξαν τὰ παράθυρα καὶ ἔδραμον ἔξω ἡμίγυμνοι καὶ κραυγαὶ γυναικῶν ἀντήχησαν.

Ἡ ἡμέτερος χρονογράφος ὁμολογεῖ ὅτι ἐροβήθη μεγάλως. Ἠρώτησαν καὶ πάλιν τὴν τράπεζαν, ἧτις ἀπήντησεν ὅτι τὰ πνεύματα καταδιώκουν τὸν ἐνοικιαστὴν κ Β. καὶ ὅτι ἡ καταδιώξις θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ὅπου ἀλλοῦ μετοικίῃσθ' ἔβουλον δὲ οἱ κρότοι ἔπαυσαν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ὁ ἐνοικιαστὴς οὗτος ἀπουσίαζε.

Καὶ ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τῶν πνευμάτων συνεντεύξεως ταύτης εἶνε ὅτι ὁ δύσπιστος δημοσιογράφος ἐγένετο πνευματιστής, ὑπάρχει δὲ κίνδυνος νὰ ἐνσκήψῃ ἐκ νέου ἡ ἐπιδημία τῶν κινουμένων τραπέζων, ἧτις ὡς πᾶς συρμὸς προερχόμενος ἐκ Παρισίων, βεβαίως θὰ διαδοθῇ ἀνά τὴν ὑψηλίον πᾶσαν.

ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΟΣ ΟΦΙΣ

Τόσοι εἶνε οἱ ποντικοὶ ἐν Βρασιλίᾳ, ὥστε ἐπειδὴ αἱ γάται δὲν ἀρκούν διὰ νὰ τοὺς κυνηγούν, οἱ Βρασιλιανοὶ χρησιμοποιοῦσιν ὡς ἐπίκουρον ὄφιν τινὰ, τὸν ὅποιον εὐλόγως δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν «κατοικίδιον ὄφιν». Εἶνε εἶδος βόα, τοῦ ὅποιου τὸ μήκος δὲν ὑπερβαίνει τὰ τέσσαρα μέτρα, τὸ δὲ πάχος ἰσοῦται μόνον πρὸς τὸ τοῦ βραχίονος. Τὸν ὀνομάζουν *γυβόγια* καὶ πωλεῖται εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ Ρίου-Ίανείρου, τοῦ Περναμπούκ, τῆς Βαχίας κτλ. πρὸς 5 ἢ 6 φράγκα. Ὁ ὄφις οὗτος εἶνε ἐντελῶς ἀδλαβής· διέρχεται ὅλην τὴν ἡμέραν κοιμώμενος κάτω ἀπὸ τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας μεταξὺ τῶν κυνῶν καὶ τῶν γάτων, μόνον καταδεχόμενος νὰ κινήθῃ καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν, ὅταν εἰσέρχεται ἐπισκέπτης τις ἢ ἀκούεται ἀσυνήθης τις θόρυβος. Ἄλλ' ἅμα νυκτώσῃ ὁ *γυβόγια* ἐξεγείρεται ἐκ τῆς ὑπνηλίας του καὶ ἀρχίζει νὰ κυνηγᾷ, εἰσδύων πανταχοῦ καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ μεσοδιαστήματα τῆς ὄροφης καὶ τοῦ πατώματος. Ὅρμᾳ μὲ ταχύτητα ἑλατηρίου ἐντεινομένου, συλλαμβάνει τοὺς ποντικούς ἐκ τοῦ αὐχένος καὶ θραύει τοὺς τραχηλικούς τῶν ποντύλους. Τοὺς φονεῖ ὁμως ἀπλῶς πρὸς κωνηγετικὴν ἡδονήν, διότι δὲν τρώγει τὴν λιείαν του.

Τὸ περιέργον εἶνε ὅτι τόσον ἐξοικιστοῦται μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του ὁ ὄφις οὗτος, ὥστε ἐὰν τὸν μεταφέρῃ τις μακρὰν αὐτῆς ἐντὸς κανίστρου κλεισμένου, διαφεύγει καὶ κατορθοῖ εὐκόλως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν. Εἰς τὰς θερμότερας ἐπαρχίας τῆς Βρασιλίας, ὅπου οἱ ποντικοὶ εἶνε πολυάριθμοι, ἐκάστη οἰκία ἔχει καὶ τὸν *γυβόγια* τῆς, ἀποτελοῦντα ἀναφαίρετον ἐξάρτημα αὐτῆς· καὶ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ἐνοικιάζῃ ἢ πωλῇ τὴν οἰκίαν του ἐπαινεῖ καὶ τὴν δεξιότητά του *γυβόγια* μετὰ τῶν ἄλλων ἀρετῶν τῆς οἰκίας.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δικαζομένου πρό τινῶν ἡμερῶν ἐν Λονδίῳ χαρτοπαικτικοῦ σκανδάλου, εἰς ὃ εἶνε ἀναμειγμένος καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας, ἐφημερὶς τις ἀναγράφει τὰς ἐξῆς πληροφορίας περὶ τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ πρίγκηπος:

Ἡ ἐπιχορήγησις αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς δύο ἑκατομύρια πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων, ἔχει δὲ καὶ εἰσόδημα ἐνδὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων ἕως πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων ἐκ τοῦ δουκάτου τῆς Κορνουάλλης. Ἡ δὲ πριγκίπισσα, ὡς γνωστὸν, ἔλαβε μικρὰν ποσὴν παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς βασιλέως τῆς Δανίας. Τὸ πιθανώτερον εἰσόδημά τῆς ἀνέρχεται εἰς 30 χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν, ἧτοι εἰς 750,000 φράγκων. Τὰ τέκνα τῶν δὲ λαμβάνουσι χορηγήματα ἑκαστον 150,000 φράγκων.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπερβολικοὶ καὶ διὰ τὸν διάδοχον αὐτὸν τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου, καὶ οὐδεὶς πιστεύομεν, ἐκ τῶν ἀναγνω-

στῶν ἡμῶν θ' ἀπέστεργε νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του τὰ πριγκιπικὰ καθήκοντα ἐπὶ τοιαύτῃ ἀμειδίῃ. Ἄλλ' ἡ ἀπλὴ παραβολὴ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τοῦ πριγκίπου πρὸς τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ πείθει ὅτι δὲν εἶνε καθόλου ὑπερβολικοὶ οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοί. Ὁ πριγκίψ ἔχει βάρη διαρκῆ, ὅποια δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ χωρὶς νὰ ἐκπέσῃ ἠθικῶς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Ὁ πριγκίψ ἔχει τρεῖς κατοικίας ἐν Λονδίῳ, τῶν ὁποίων μόνον τὰς οἰκοδομὰς συντηρεῖ τὸ κράτος. Ἐχει δὲ καὶ δύο ἄλλας ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Ναρτλὴ καὶ ἐν Σκωτίᾳ, τὰς ὁποίας συντηρεῖ ἐξ ἰδίων. Παρασιωπῶμεν τὸ πλῆθος τῶν ἡνιόχων, τῶν θαλαμηπόλων, τῶν κυνηγοφύλακων, τῶν ἰχθυεῦτων, τῶν θυρωρῶν καὶ λοιπῶν οἰκετῶν, οἵτινες εἶνε ἀναγκαῖοι πρὸς συντήρησιν τῶν ἀνακτόρων τούτων, καὶ ἀναφέρομεν μόνον τὸ ἀνώτερον προσωπικόν.

Ὁ πριγκίψ ἔχει ἓνα θησαυροφύλακα, ὁ ὁποῖος ἔχει βαθμὸν ἀντιστρατήγου· τρεῖς θαλαμηπόλους, τέσσαρας τακτικούς ἵπποκόμους καὶ ἐξ ἀναπληρωτικούς ἵπποκόμους, ἓνα ἰδιαίτερον γραμματέα, ἓνα βιβλιοφύλακα, τρεῖς ἐπιμελητὰς τῶν κτημάτων του, ἓνα ἱερέα τακτικῶν καὶ τρεῖς ἐπιτίμους, τρεῖς τακτικούς ἰατροὺς καὶ πέντε ἐπιτίμους, τρεῖς χειρουργοὺς τακτικούς καὶ ἓνα ἀναπληρωτικόν. Ἐπὶ πλέον ἔχει καὶ ἓνα μισθωτὸν ὀδοντοιατῶν.

Προσθέσατε εἰς τὰ τεράστια αὐτὰ βάρη τὰ διάφορα δῶρα τὰ ὅποια δίδει, καὶ τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποβάλλεται καὶ μόνον ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμελίου λίθου τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, καὶ θὰ ἐννοήσητε πῶς, μετὰ τόσα εἰσοδήματα, ὁ πριγκίψ τῆς Οὐαλίας εἶνε κατάχρεως.

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Διήγημα

Α'.

Μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας ὤφειλον νὰ ὑποστῶ τὰς ἐξετάσεις μου, ἐξ ὧν ἐξήρτατο ἡ ὑπαρξίς μου· διὸ ἤμην ἠναγκασμένος νὰ μελετῶ ἀδιακόπως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὸ ἡμισυ τῆς νυκτός. Ὡς ἐξ ἐπιμέτρου δὲ συνέβη καὶ δυσάρεστον τι ἐπεισόδιον, ὅπερ μοῦ ἀφῆρσεν οὐχὶ ὀλίγας ὥρας τοῦ πολυτίμου χρόνου. Ὑπεχρεώθην δὴλα δὴ ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης μου νὰ μετοικήσω, καὶ ἔπρεπε νὰ ζητήσω ἄλλην κατοικίαν. Καὶ ἦτο μὲν πράγματι τοῦτο ὀχληρόν, ὅτι νῦν μάλιστα ἐγένετο ἀνάγκη μετακομίσεως, ἀλλ' ἐσκέφθην, ὅτι οὐχὶ ὀλίγον θὰ διευκολυνόμην ἐν τῇ μελέτῃ μου ἀλλαχού κατοικῶν· διότι κάτωθεν τοῦ δωματίου μου ἐν τῷ πρώτῳ πατώματι ἐκρούετο καθ' ἑκάστην κλειδοκύμβαλον. Καὶ ἐφαίνετο μὲν ὁ κλειδοκυμαλίζων ἀληθῶς ἐξοχος τεχνίτης, ἀλλ' ἕνεκα τούτου ἀκοιβῶς ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀκροώμενος παρηκολούθουν μετὰ προσοχῆς. Εὐνόητον δ' εἶναι, ὅτι οὕτω δὲν μοι ἦτο δυνατόν νὰ παραδοθῶ εἰς συστηματικὴν μελέτην· διότι, καθ' ὅν χρόνον ἡ ψυχὴ μου διὰ τῆς μαγείας τῶν τῶνων ἀνυψοῦτο καὶ μετεωρίζετο μακρὰν εἰς ἄλλον

κόσμον, δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ ἐκδιᾶσω τὸ πνεῦμά μου πρὸς ἐργασίαν. Διὰ τοῦτο δ' ἐφρόνουν, ὅτι ἡ μετοικίσις ἐμελλε νὰ μοι ἀποβῇ ὠφέλιμος.

Ἦρχισα λοιπὸν ἀναγινώσκων τὰς ἀγγελίας τῶν ἐφημερίδων πρὸς εὐρεσιν καταλλήλου δωματίου. Στάσου! εἶπον καθ' ἑμαυτὸν μετὰ χαρᾶς. Αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἐγὼ θέλω. Ἐνοικιάζεται δωμάτιον εἰς ἔντιμον καὶ φιλήσυγον κύριον· ἡ μουσικὴ ἀπαγορεύεται. Αὐτὸ εἶναι λαμπρόν· ἐδῶ θὰ εὖρω ἡσυχίαν. Ἐπεσεκέφθην ἀμέσως τὸ δωμάτιον, ὅπερ ἀνταπεκρίνετο πληρέστατα εἰς τὰς ἐπιεικεῖς ἀπαιτήσεις μου, καὶ ἀντὶ μετρίας τιμῆς ἔλαβον αὐτὸ ὑπ' ἐνοίκιον. Ἠρώτησα ἂν ἀπαγορεύεται τὸ κλειδοκύμβαλον ἐν τῇ οἰκίᾳ. «Μάλιστα εἶναι ἀπαγόρευσις τοῦ ἰδιοκτητοῦ», μοι ἀπεκρίθησαν. Ἐσυμφώνησα μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας νὰ λάβω κατοικίην τοῦ δωματίου καὶ ἀπῆλθον.

Ὅτε νῦν εἶχον τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου δὲν θὰ ἤκουον πλέον τὸν ὑπὸ τὸ δωμάτιόν μου κλειδοκυμαλίζοντα, ἠσθάνθην ἐγκάρδιον ἐπὶ τούτῳ λύπην. Ὡς, ἡτό τι ἐξαίσιον! Ἄφ' ἧς ἡμέρας ἐγενόμην φοιτητής, οὐδέποτε ἔλαβον καιρὸν, νὰ προσευχηθῶ. Ἀλλὰ καθ' ὅν χρόνον ἠκροώμην τοῦ θαυμασίου μουσικοῦ, ἀνεπαίσθητως πῶς ἀπεσπάτο ἡ ψυχὴ μου τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἀνίπτατο πρὸς τὴν ἀρχικὴν πηγὴν ἐκείνου, ὅπερ ὡς θεῖόν τι παρίσταται ἡμῖν.

Εἶχον ἤδη ἐγκαταστῆ ἐν τῷ νέῳ δωματίῳ μου, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ ἡσύχου ὁδοῦ, ἀπηλλαγμένης τοῦ ἐκ τῶν ἀμαξῶν θορύβου καὶ τῶν λοιπῶν φωνῶν. Καθίσας παρὰ τὸ γραφεῖόν μου ἐβουθίσθην ταχέως εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἐναισίμου διατριβῆς μου. Ἄλλ' ὦ Θεέ μου! — Ἐν τούτοις εἶναι μουσικὴ — καὶ ἡ οἰκοδέσποινα μὲ διεβεβαίωσεν, ὅτι ἡ μουσικὴ — ὦ Θεέ μου! μὰ εἶνε ἀνυπόφορον. — Ἐν τῷ παρακειμένῳ δωματίῳ ἐχορδίζετο ἐπὶ πέντε, δέκα, δεκαπέντε λεπτὰ κίθαρς (Zither). Καὶ ἂν ὀλόκληρον βασίλειον μοι ἔτασσον ὡς βραβεῖον, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γράψω πλέον λέξιν. Ἠγέρθην καὶ ἤρχισα φωνάζων καὶ ἐπιπλήττων. «Ἡ κυρία σου μοι εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἀπαγορεύεται ἡ μουσικὴ!» Εἶπον ἐν ὀργῇ πρὸς τὴν ὑπηρετοῖαν. — «Μάλιστα», ὑπέλαβεν ἐκείνη. — «Καὶ τί εἶναι λοιπὸν αὐτὸ ἐδῶ πλησίον μου;» — «Ἡ Δωροθέα γυμνάζεται εἰς τὴν κίθαριν», ἀπεκρίθη. — «Εἶναι ἀνυπόφορον!» εἶπον ἐγὼ διαμαρτυρούμενος. — «Θὰ συνειθίσητε», εἶπεν ἡ ὑπηρετοῖα γελῶσα καὶ ἀνεχώρησεν.

Ἐπὶ ὀλόκληρον ὥραν ἐγυμνάζετο ἡ Δωροθέα τὸ τέλος βραχυχορονίου τινὸς στροβίλου φα σολ λα ρε σολ λα καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐκτελοῦσα αὐτὴν βαθμηδὸν ταχύτερον καὶ ἐκάστοτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑψηλῆς θέσεως. Κατελήφθην ὑπὸ μεγίστης ἀπελπισίας ὡς ὑπὸ πυρετοῦ, αἰσθανόμενος πραγματικούς νευρικούς πόνους ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων μου. Ὅπως δ' ἀπκλαγῶ τῆς βραχνι-